

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Велико Търново, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ГАЛЯ М. РОМАНОВА
като разгледа докладваното от ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ Въззивно гражданско дело № 20224000500320 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258, ал. 1, пр. последно и сл. от ГПК, във връзка с чл. 153 от ЗПКОНПИ.

С Решение № 141/ 08.07.2022 г., постановено по гр.д. № 40/ 2021 г. по описа на Ловешкия Окръжен съд, състав на съда е:

ОТНЕЛ, на основание чл. 153, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 2, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, от ответниците: Д. Ц. Д., ЕГН ***** и Д. Л. Д., ЕГН *****, и двамата от с. Дерманци, област Ловеч, в полза на Държавата, представлявана от ищеца КПКОНПИ, следното имущество:

I Недвижимо имущество на стойност 80 563 лева /към датата на подаване на исковата молба/, а именно:

1/ Недвижим имот /НИ/, намиращ се в с. Дерманци, област Ловеч, представляващ УПИ № XIII-954, в кв. 75 по плана на селото, с площ от 1 350 кв.м., ведно с построените в него масивна жилищна сграда и стопанска сграда, както и всички подобрения, трайни насаждения и приращения в

имота, на стойност 21 614 лева;

2/ НИ, намиращ се в с. Дерманци, област Ловеч, с административен адрес: *****, представляващ: 2.1/ Поземлен имот /ПИ/ с кадастрален № 955, в кв. 75 по плана на селото, с площ по скица от около 1 470 кв.м., а по предходен документ за собственост – с площ от 1 540 кв.м.; 2.2/ Двуетажна масивна стопанска сграда /мандра/, със застроена площ по скица от 157 кв.м., а по предходен документ за собственост – с площ от 161 кв.м.; 2.3/ Едноетажна полумасивна стопанска сграда, със застроена площ от 80 кв.м.; 2.4/ Едноетажна паянтова стопанска сграда, със застроена площ от 27 кв.м., на стойност 44 936 лева;

3/ НИ, намиращ се в с. Дерманци, област Ловеч, с административен адрес *****, представляващ: 3.1/ УПИ II-953, в кв. 75 по плана на селото, целият с площ от около 680 кв.м., а съгласно документ за собственост – с площ от 640 кв.м.; 3.2/ Полумасивна жилищна сграда с полувкопан първи етаж, със застроена площ от 70 кв.м.; 3.3/ Паянтова жилищна сграда на един етаж, със застроена площ от 62 кв.м.; 3.4/ Паянтова стопанска сграда на един етаж, със застроена площ от 73 кв.м.; 3.5/ Паянтова стопанска сграда на един етаж, със застроена площ от 23 кв.м.; 3.6/ Паянтова стопанска сграда на два етажа, със застроена площ от 55 кв.м.; 3.7/ Навес, със застроена площ от 25 кв.м., на стойност 14 013 лева.

II Моторни превозни средства /МПС/ на обща стойност 38 434 лева /към датата на подаване на исковата молба/, а именно:

1/ Лег автомобил, марка „Мерцедес“, модел „СЛ 55 АМГ“, с рег. № СА 00****, рама № WDB2304*****, двигател № 1139926*****, цвят – бял, дата на първоначална регистрация – 04.09.2002 г., на стойност 18 686 лева;

2/ Лег автомобил, марка „Ланд Круизер“, с рег. № ОВ 83****, рама № JT1V0RJ700*****, двигател № 22R29*****, цвят – червен, дата на първоначална регистрация – 01.06.1990 г., на стойност 9 748 лева.

III Сума в размер на 7 000 лева, представляваща парична равностойност на лег автомобил, марка „Ауди“, модел А6, с рег. № ОВ 78****, рама № WAUZZZ4F*****, двигател № AUK0*****, цвят – черен, дата на първоначална регистрация – 15.04.2005 г., към датата на отчуждаването му – 12.11.2018 г.

ОТНЕМА, на основание чл. чл. 153, във връзка с чл. 147, вр. чл. 142, ал. 2, т. 1, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, от ответника Д. Ц. Д., ЕГН *****, в полза на Държавата, представлявана от ищеца КПКОНПИ, СУМАТА 41 193,99 лева, от която: 30 бр. купюри от 100 лева, 300 бр. купюри от 50 лева, 390 бр. купюри от 20 лева, 100 бр. купюри от 10 лева, 97 бр. купюри от 100 лева, 7 бр. купюри от 200 евро, 10 бр. купюри от 100 евро, изети с Протокол за претърсване и изземване от 31.07.2019 г. по ДП № БОП 5/ 2019 г. по описа на ТСБОП –гр. Бургас, ПП № 1165/ 2019 г. по описа на Специализирана прокуратура, която сума е съхранявана в банкова касета № 263 в „ОБЩИНСКА БАНКА“, клон Бургас, с титуляр ГД БОП – гр. София.

ОТНЕМА, на основание чл. 153, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 4, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, от ответника Д. Л. Д., ЕГН *****, в полза на Държавата, представлявана от ищеца КПКОНПИ, следното имущество в общ размер 16 910,27 лева, от която сума:

1/ Сумата 7 500 лева, представляваща вноски на каса от ответника по сметка с IBAN BG69VPBI7940*****, в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД;

2/ Сумата 850 лева, представляваща получена сума от трето лице, по сметка с IBAN BG69VPBI7940*****, в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

3/ Сумата 8 560,27 лева, представляваща вноски на каса от Д. Л. Д. в разплащателна сметка с IBAN BG49STSA930000***** в лева, в „БАНКА ДСК“ ЕАД, с титуляр Д. Л. Д.;

ОТХВЪРЛИЛ е иска на ищеца срещу ответника Д. Л. Д., за отнемане в полза на Държавата на следното имущество, общо в размер на 51 228,84 лева:

1/ Сума в размер на 13 778,05 лева, представляваща погасителни вноски по кредитна карта, в лева, по сметка № 525453***** в „ОББ“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

2/ Сума в размер на 19 937 лева, представляваща погасителни вноски по кредитна карта, в лева, по сметка № 627823200***** в „ОББ“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

3/ Сума в размер на 702,81 лева, представляваща погасителни вноски по кредитна карта, в лева, кредитна карта № 81261*****, в „ТИ БИ АЙ БАНК“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

4/ Сума в размер на 13 667,35 лева, представляваща погасителни вноски по стокови кредити в „ТИ БИ АЙ БАНК“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

5/ Сума в размер на 3 143,63 лева, представляваща погасителни вноски по стокови кредити в „БНП ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А.“, с титуляр Д. Л. Д.;

ОСЪДИЛ е ответниците да заплатят: на ищеца сумата 2 352 лева разноси по съразмерност; в полза на Ловешкия Окръжен съд държавна такса от 4 639 лева върху уважения спрямо тях размер на иска; ответника Д. Ц. Д. да заплати в полза на Ловешкия Окръжен съд държавна такса от 1 647 лева върху уважения спрямо него размер на иска; ответника Д. Л. Д. да заплати в полза на Ловешкия Окръжен съд държавна такса от 676 лева върху уважения спрямо нея размер на иска;

ОСЪДИЛ е ищеца да заплати на ответниците сумата 222 лева, представляваща разноси по съразмерност, както и да заплати на адвокат В. И. – К., адвокатско възнаграждение в размер на 2 067 лева;

ОСТАВИЛ Е БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от ЗА, в полза на адвокат И. С. К..

Недоволен от постановеното Решение в частта, с която претенцията на ищеца е отхвърлена за отнемане равностойността на имущество в размер на 51 228,84 лева, ищецът КПКОНПИ е подал въззивна жалба. Оплакването е за неправилност на съдебния акт, в обжалваната част. Навежда се довод, че парите, включително и тези по банкови сметки, са имущество по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и като такова следва да намерят отражение при формиране на несъответствието, независимо дали същите са налични или не в края на проверявания период, като се излагат съображения в подкрепа на довода. Иска се от въззивния съд да отмени решението, в обжалваната част и да постанови ново, с което да уважи изцяло исковата претенция. Претендират се разноси.

В законно-определения срок, редовно уведомени, ответниците Д. Ц. Д. и Д. Л. Д., чрез пълномощниците си адвокат В. К. и адвокат И. К., са подали отговор на въззивната жалба. В него е изразено становище за неоснователност на жалбата. Твърди се, че по отношение на неналичните парични средства е неприложима разпоредбата на чл. 151 от ЗПКОНПИ, т.е. да се иска тяхната равностойност, тъй като парите не могат да бъдат

заместени от самите себе си. Нормата е относима само към оценени в пари блага по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ, затова парите могат да бъдат предмет на отнемане само когато са налични. Цитира се съдебна практика. Иска се от въззивния съд да остави без уважение въззивната жалба и да потвърди решението, в обжалваната му част. Претендират се разноси.

Срещу решението в частта, с която е уважена исковата претенция, е подадена въззивна жалба от ответниците Д. Ц. Д. и Д. Л. Д., чрез пълномощниците си адвокат В. К. и адвокат И. К.. Оплакването е за неправилност на съдебния акт, в обжалваната част. Твърди се, че съдът неправилно е анализирал събраните доказателства, като превратно е тълкувал някои от тях. Излагат се подробни съображения в тази насока. Цитира се съдебна практика. Иска се от въззивния съд да отмени решението, в обжалваната част и отхвърли исковата претенция на Комисията. Претендират се разноси.

В законно-определения срок, редовно уведомена, насрещната страна е подала отговор. В него е изразено становище за неоснователност на въззивната жалба, като са изложени съображения по конкретни доводи и оплаквания в жалбата. Иска се от въззивния съд да постанови съдебен акт, с който да остави в сила решението, в обжалваната част. Претендират се разноси.

Великотърновският Апелативен съд като обсъди доводите на страните, прецени доказателствата по делото и провери правилността на обжалвания съдебен акт, намира за установено следното:

Воззивните жалби са подадени в срок, от легитимирани страни, срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване и са процесуално допустими, поради което следва да се разгледат по същество.

Пред Ловешкия Окръжен съд е подадена искова молба, с вх. № 175/ 22.01.2021 г., от ищеца КПКОНПИ, Булстат 129010997, чрез председателя С. С. Ц., срещу ответниците: Д. Ц. Д., ЕГН ***** и Д. Л. Д., ЕГН *****, и двамата от с. Дерманци, област Ловеч, с правно основание – чл. 153, ал. 2 от ЗПКОНПИ и с цена – 218 933,10 лева. В исковата молба ищецът твърди, че с Решение № 87/ 20.01.2021 г. на Комисията е било образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, въз основа на постъпило в ТД – гр. Бургас на

уведомление от Специализираната прокуратура, с вх. № УВКП-1053-4/07.08.2019 г. за това, че лицето Д. Ц. Д. е привлечен в качеството на обвиняем по ДП № БОП 5/ 2019 г. по описа на ТСБОП-Бургас, пр.пр. № 1165/ 2019 г. по описа на Специализирана прокуратура, за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. с ал. 2, вр. чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК, попадащи в предметния обхват на чл. 108, ал. 1, т. 23 и т. 25 от ЗПКОНПИ, като с Протокол от 15.08.2019 г. е била образувана проверка за установяване значително несъответствие в имуществото на лицето, с период от 15.08.2009 г. до 15.08.2019 г. От извършената справка в „НБД“ Население Комисията е установила, че проверяваното лице има сключен граждански брак с Д. Л. Д., като проверката е насочена и срещу съпругата за периода от датата на сключване граждански брак – 17.09.2010 г. до 15.08.2019 г. Слез извършения анализ Комисията е установила, че: доходите, приходите и източниците на финансиране са общо в размер на 250 633,25 лева; обичайните и извънредни разходи общо са в размер на 300 561,10 лева; Нетният доход е в отрицателен размер -/ 49 927,85 лева; Имуществото е общо в размер на 290 026,18 лева, като е установено несъответствие в размер на 339 954,03 лева. Констатирано е, че е налице значително несъответствие над 150 000 лева, като са налице предпоставките за отнемане на незаконно придобито имущество. Предмет на отнемане ще бъде имущество на стойност 218 933,10 лева, както следва:

На основание чл. 142, ал. 2, т. 2, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, от Д. Ц. Д., ЕГН ***** и Д. Л. Д., ЕГН *****, в полза на Държавата, представлявана от ищеца КПКОНПИ, следното имущество на стойност 102 600 лева:

1/ НИ, намиращ се в с. Дерманци, община Луковит, област Ловеч, представляващ УПИ № XIII-954, в кв. 75 по плана на селото, с площ от 1 350 кв.м., ведно с построените в него масивна жилищна сграда и стопанска сграда, както и всички подобрения, трайни насаждения и приращения в имота, с пазарна стойност 25 000 лева;

2/ НИ, находящ се в с. Дерманци, община Луковит, област Ловеч, с административен адрес: ***** представляващ: 2.1/ Поземлен имот /ПИ/ с кадастрален № 955, в кв. 75 по плана на селото, с площ по скица от около 1 470 кв.м., а по предходен документ за собственост – с площ от 1 540 кв.м.; 2.2/ Двуетажна масивна стопанска сграда /мандра/, със застроена площ по

скица от 157 кв.м., а по предходен документ за собственост – с площ от 161 кв.м.; 2.3/ Едноетажна полумасивна стопанска сграда, със застроена площ от 80 кв.м.; 2.4/ Едноетажна паянтова стопанска сграда, със застроена площ от 27 кв.м., с пазарна стойност 29 000 лева;

3/ НИ, намиращ се в с. Дерманци, област Ловеч, с административен адрес *****, представляващ: 3.1/ УПИ II-953, в кв. 75 по плана на селото, целият с площ от около 680 кв.м., а съгласно документ за собственост – с площ от 640 кв.м.; 3.2/ Полумасивна жилищна сграда с полувкопан първи етаж, със застроена площ от 70 кв.м.; 3.3/ Паянтова жилищна сграда на един етаж, със застроена площ от 62 кв.м.; 3.4/ Паянтова стопанска сграда на един етаж, със застроена площ от 73 кв.м.; 3.5/ Паянтова стопанска сграда на един етаж, със застроена площ от 23 кв.м.; 3.6/ Паянтова стопанска сграда на два етажа, със застроена площ от 55 кв.м.; 3.7/ Навес, със застроена площ от 25 кв.м., с пазарна стойност 14 000 лева;

4/ Лек автомобил, марка „Мерцедес“, модел „СЛ 55 AMG“, с рег. № СА 00****, рама № WDB2304*****, двигател № 1139926*****, цвят – бял, дата на първоначална регистрация – 04.09.2002 г., с пазарна стойност 22 600 лева;

5/ Лек автомобил, марка „Ланд Круизер“, с рег. № ОВ 83****, рама № JT1V0RJ700*****, двигател № 22R29*****, цвят – червен, дата на първоначална регистрация – 01.06.1990 г., с пазарна стойност 12 000 лева.

На основание чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 2, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, от Д. Ц. Д., ЕГН ***** и Д. Л. Д., ЕГН *****, в полза на Държавата, представлявана от ищеца КПКОНПИ:

Сума в размер на 7 000 лева, представляваща парична равностойност на лек автомобил, марка „Ауди“, модел А6, с рег. № ОВ 78****, рама № WAUZZZ4F*****, двигател № AUK0*****, цвят – черен, дата на първоначална регистрация – 15.04.2005 г., към датата на отчуждаването му – 12.11.2018 г.

На основание чл. 147, вр. чл. 142, ал. 2, т. 1, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, от Д. Ц. Д., ЕГН *****, сумата 41 193,99 лева, в т.ч.: 30 бр. купюри от 100 лева, 300 бр. купюри от 50 лева, 390 бр. купюри от 20 лева, 100 бр. купюри от 10 лева, 97 бр. купюри от 100 лева, 7 бр. купюри от 200 евро, 10 бр. купюри от 100 евро, иззети с Протокол за претърсване и изземване от

31.07.2019 г. по ДП № БОП 5/ 2019 г. по описа на ТСБОП –гр. Бургас, ПП № 1165/ 2019 г. по описа на Специализирана прокуратура, която сума е съхранявана в банкова касета № 263 в „ОБЩИНСКА БАНКА“, клон Бургас, с титуляр ГД БОП – гр. София.

На основание чл. 151, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 4, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, от ответника Д. Л. Д., ЕГН *****, имущество на обща стойност 68 139,11 лева, както следва:

1/ Сумата 7 500 лева, представляваща вноски на каса по сметка с IBAN BG69BPBI7940*****, в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД;

2/ Сумата 850 лева, представляваща получена сума от трето лице, по сметка с IBAN BG69BPBI7940*****, в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

3/ Сумата 8 560,27 лева, представляваща вноски на каса от Д. Л. Д. в разплащателна сметка с IBAN BG49STSA930000***** в лева, в „БАНКА ДСК“ ЕАД, с титуляр Д. Л. Д.;

4/ Сума в размер на 13 778,05 лева, представляваща погасителни вноски по кредитна карта, в лева, по сметка № 525453***** в „ОББ“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

5/ Сума в размер на 19 937 лева, представляваща погасителни вноски по кредитна карта, в лева, по сметка № 627823200***** в „ОББ“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

6/ Сума в размер на 702,81 лева, представляваща погасителни вноски по кредитна карта, в лева, кредитна карта № 81261*****, в „ТИ БИ АЙ БАНК“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

7/ Сума в размер на 13 667,35 лева, представляваща погасителни вноски по стокови кредити в „ТИ БИ АЙ БАНК“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

8/ Сума в размер на 3 143,63 лева, представляваща погасителни вноски по стокови кредити в „БНП ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А.“, с титуляр Д. Л. Д..

Иска се от първостепенния съд да отнеме в полза на Държавата процесното имущество, както и да бъдат присъдени на ищеца разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение.

Пред Ловешкия Окръжен съд е било образувано гр.д. № 40/ 2021 г. по

описа на съда.

В о.с.з. на 04.10.2021 г. процесуалният представител на ищеца – инспектор-юрист М. И. е заявил, че поддържа исковата молба. В пледоарията си по съществото на делото инспектор-юрист И. е поискал от съда да уважи исковата претенция, като в подробна писмена защита е изложил доводи за основателността ѝ.

С отговора на исковата молба ответниците са оспорили исковата претенция като неоснователна и недоказана, въвеждайки възражения: относно неправилно определяне наличното към началото на проверката имущество; относно установените пазарни цени на недвижими имоти и МПС; относно наличието на законни източници на средства за придобиване на имуществото. В пледоарията си по съществото на делото процесуалният представител на ответниците – адвокат К. от АК – гр. Ловеч, е поискала от съда да отхвърли иска.

От фактическа страна се установява следното:

По делото страните са представили многобройни писмени доказателства, които са допуснати от съда.

С оглед оспорване истинността на част от тях, а именно: на 24 бр. саморъчни разписки за изплатена издръжка; на Договор за заем от 08.05.2009 г.; на Запис на заповед от 08.02.2018 г. и на 9 бр. разписки по записа на заповед, съдът е допуснал извършването на съдебно – графическа експертиза /СГЕ/. В основното и допълнително Заключение вещото лице е отговорило на поставените му задачи, като заключението не е било оспорено от страните и е прието от съда.

Във връзка с установяване пазарната стойност на недвижимите имоти, съответно към: момента на придобиване и към момента на подаване исковата молба, а за продадените – към момента на продажбата, съдът е допуснал извършването на съдебно – техническа оценителна експертиза /СТОЕ/. В заключението си вещото лице инж. М. И. П. е отговорило на поставените му задачи, като в о.с.з. на 26.01.2022 г. процесуалният представител на ищеца – инспектор-юрист И. е оспорил заключението в частта му по 4.1, 4.2, 4.3 и 4.4 относно цената на имотите с довода, че не може да бъде една и съща цената на нива и на пасище, но не е направил искане за допълнително или повторно заключение, като СТОЕ е приета от съда.

За определяне пазарната стойност на МПС, придобити от ответниците, към датата на придобиването им и към датата на подаване исковата молба – 20.01.2021 г., а за отчуждените – към датата на отчуждаването им, съдът е допуснал извършването на съдебна авто – техническа оценителна експертиза /САТОЕ/. В основното и допълнително заключение вещото лице е отговорило на поставените му задачи, като заключенията не са били оспорени от страните и са приети от съда.

По делото съдът е допуснал съдебно – икономическа експертиза /СИЕ/ със задачата, след като се запознае с писмените доказателства, заключенията на СТОЕ и САТОЕ, да посочи налице ли е несъответствие в имуществото на ответниците и ако има такова – в какъв размер. В основното и допълнителното Заключение вещото лице е отговорило на поставените задачи, като в о.с.з. на 31.05.2022 г. процесуалният представител на ответниците – адвокат К. е заявил, че вещото лице не е изчислило правилно средствата във вариант 2 и е поискало изготвянето на допълнително заключение от друго вещо лице, което искане е оставено без уважение и съдът е приел основното и допълнителното заключение на експертизата.

По делото са били разпитани петима свидетели.

С оглед на тази фактическа обстановка въззивният съд достига до следните правни изводи:

Обжалваното Решение е валидно и допустимо.

Несъстоятелен е довода във въззивната жалба на ответниците, че е налице произнасяне от съда „свръхпетитум“ по иска с правно основание чл. 142, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ и решението е недопустимо. Видно от исковата молба, искането е да бъдат отнети в полза на държавата от ответниците 3 бр. недвижими имота и 2 бр. леки автомобили, по което искане съдът се е произнесъл като го е уважил.

В чл. 141 от ЗПКОНПИ е посочено, че по реда на този закон се отнема в полза на държавата незаконно придобито имущество.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗПКОНПИ за незаконно придобито имущество се смята имуществото, за придобиването на което не е установен законен източник, в каквато насока Комисията е неправилно обосновано предположение, с оглед наличието на установеното от нея, в резултат на извършената проверка срещу лицето Д. Ц. Д., привлечено като обвиняем за

престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. с ал. 2 от НК, влизащи в предметния обхват на чл. 108, ал. 1, т.23 и т. 25 от ЗПКОНПИ, значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица. Съобразно § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, „значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лева за целия проверяван период. Законодателят е визирил една оборима законова презумпция, че липсата на законен източник на доходи предполага, че имуществото е незаконно придобито и в тежест на ответниците е да оборят тази презумпция.

С оглед на тази доказателствена тежест, с отговора на исковата молба, ответниците навеждат довод, че ответницата Д. Л. Д. е получила за периода от 17.09.2010 г. до 15.08.2019 г. сумата 57 000 евро, или в легова равностойност 111 482,31 лева, представляваща издръжка за непълнолетния й син Г. М. П. от бившия й съпруг М. П. П., чрез гръцки гражданин, приятел на семейство П. преди развода. Във връзка с последното твърдение ищецът е представил заверено копие от съхраняваното в кметството на с. Дерманци Решение № 18570/ 23.07.2004 г. за развод по взаимно съгласие, постановено от гръцки съд, в превод на български език, в което е посочено, че малолетното дете Г. М., родено по време на брака, не е биологично дете на М. П. и че Д. Л. Д. се е съгласила, че истинският баща на детето не е М. П.. В отговора на исковата молба е посочено, че издръжката е била изплащана въз основа на извънсъдебно споразумение, като впоследствие – в о.с.з. на 04.10.2021 г. процесуалният представител на ответниците – адвокат К. е заявила, че между бившите съпрузи е постигната устна уговорка в тази насока. Представени са 24 бр. разписки за получени суми в евро, в превод от гръцки език, представляващи частни диспозитивни документи. Тъй като ищецът е оспорил истинността им, по делото е допусната СГЕ като вещото лице е посочило в заключението си, че текстът в тях е написан от едно и също лице, като подписите върху тях са положени от Д. Л. Д.. Свидетелите Г. П., В. С. П. и Т. О. М. твърдят, че ответницата Д. Л. Д. е получавала от бившия си съпруг М. П. П. парични средства за издръжката на детето, които последният свидетел е получавал от М. П. и е предавал на ответницата при редовните си пътувания до България.

Въззивният съд приема, че процесните 24 бр. разписки нямат достоверна дата и не може да се установи по делото кога са били изготвени. В

част от тях има несъответствия – в разписка с дата 20.05.2012 г. е посочено, че сумата от 5 000 евро е за издръжка за първите пет месеца на 2015 г., а в разписка с дата 04.10.2009 г. е посочено, че сумата 5 000 евро е за издръжка за пет месеца през 2010 г. Освен това, в текста на решението за развод изрично е записано, че Д. Д. се е съгласила, че истинският баща на детето не е М. П. и не звучи логично, и достоверно последният, знаейки това обстоятелство, да е изплащал в продължение на години, до самата си смърт през 2019 г., чрез свидетеля М., по 1 000 евро месечно издръжка на дете, което не е негово. Свидетелят М. заявява, че се е запознал с М. П. в края на 2004 г., а с Д. – през 2005-2006 г., когато започнал да идва в България, което противоречи на твърдението в отговора на исковата молба, че бил приятел на семейството преди развода. Звучи недостоверно и твърдението на този свидетел, че Д. му диктувала за кои месеци са парите и сумите ги писали на място в разписките. По изложените съображения въззивният съд не кредитира свидетелските показания на тримата свидетели още повече, че свидетелката Петкова заявява, че Марко е изплащал издръжката на това дете, но не винаги и приема, че твърдението за получен доход в размер на 111 482,31 лева е останало недоказано по делото.

Твърдението в отговора на исковата молба, че ответницата Д. Л. Д. е разполагала със сериозен паричен ресурс към 17.09.2010 г. – налична сума от 90 000 лева, също е останало недоказано по делото. Във връзка с този довод са представени: Пълномощно от 2001 г., с което М. П. П. упълномощава съпругата си Д. Л. Д. да продаде за цена, каквато намери за добре, съпружеска имуществена общност, представляваща апартамент – мезонет № 7, с площ от 126,35 кв.м. находящ се в гр. София, в местността „Манастирски ливади“; Справка – извлечение с дата 29.03.2021 г. от Агенцията по вписванията – Служба по вписванията-гр. София, от съдържанието на която се установява вписване продажбата на посочения по-горе недвижим имот от продавачите Д. Л. Д.-П. и М. П. П. на купувача Е. И. Г.; Нотариален акт за продажба на недвижим имот от 14.12.2002 г., от съдържанието на който се установява, че Д. Л. Д.-П. лично и като пълномощник на съпруга си М. П. П. е продала на Д. С. П. апартамент – мезонет № Б-10, находящ се в гр. София, на *****, с обща застроена площ от 220,66 кв.м., за сумата 50 000 лева. От представените доказателства действително се установява, че упълномощената от своя съпруг Д. Л. Д. е продала две жилища – семейна имуществена

общност, като в резултат на това са получени най-малко 50 000 лева. Тези средства обаче са получени в далечната 2002 г., не са постъпили в патримониума на ответницата, а са семейна имуществена общност, тъй като към този момент тя е била в брак с М. П. П., като не е известно как съпрузите са се разпоредили с получените средства, още повече че през 2004 г. е последвал развод и няма данни как разведените съпрузи са уредили имуществените отношения помежду си. По тези съображения не може да се приеме за доказано твърдението, че към 17.09.2010 г. ответницата е разполагала с налична сума в размер на 90 000 лева, поради което остава недоказано и твърдението, че ответницата е предоставила в заем на Х. С. сумата 50 000 лева, която сума след това е била върната, според твърдението в отговора на исковата молба. Представеният като доказателство договор за заем е без достоверна дата, макар и подписите върху него, според заключението на вещното лице изготвило СГЕ, да са положени от Д. Л. Д., в качеството на заемодател и Х. С. Д., в качеството на заемател. По изложените по-горе съображения въззивният съд не кредитира показанията на свидетеля П. П. И., че Х. С. поискал на заем сумата 50 000 лева, след което върнал тази заета сума.

В отговора на исковата молба ответниците навеждат и довод, че ответникът Д. Ц. Д. е получил сумата 125 000 лева, по девет бр. разписки, въз основа на издаден Запис на заповед от „ЛОРД-МП“ ООД, ЕИК 202451580, чрез управителя Н. П. П., в полза на ответника за сумата 136 000 лева, във връзка с продажбата на 08.02.2018 г. на притежавания от Д. Ц. Д. един дружествен дял от търговското дружество на Н. П. П.. В подкрепа на този довод са представени следните писмени доказателства: Запис на заповед с издател „ЛОРД-МП“ ООД, представлявано от управителя Н. П. П., за сумата 136 000 лева, платима на Д. Ц. Д., с падеж – 01.10.2021 г.; Девет бр. разписки за заплатени суми общо на стойност 125 000 лева; Счетоводен баланс към 31.12.2017 г. на „ЛОРД-МП“ ООД, от който се установява сума на актива в размер на 567 000 лева; Синтетична хронологична ведомост за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. От служебно извършената справка в ТР въззивният съд констатира, че с договор от 01.02.2018 г. за покупко-продажба на дружествени дялове, с нотариална заверка на подписите, продавачът Д. Ц. Д. е прехвърлил на купувача К. П. Т.а собствеността върху един /1/ дружествен дял от търговското дружество, което обстоятелство противоречи

на твърдението в отговора на исковата молба, че Д. Ц. Д. е прехвърлил дружествения си дял на Н. П. П.. Освен това, според въззивният съд, купувачът по договора за покупко-продажба на един дружествен дял е този, който може да се задължи със заплащане на сумата по записа на заповед, а не търговското дружество, още повече, че на същата дата – 01.02.2018 г., също с договор за покупко-продажба на дружествени дялове, Д. Л. Д. е прехвърлила на Н. П. П. собствеността върху своя един дружествен дял в „ЛОРД - МП“ ООД. Истинността на записа на заповед и деветте бр. разписки е била оспорена от ищеца, като съдът е допуснал извършването на СГЕ. В заключението си вещото лице е посочило, че подписите в позиция „Приел“ върху деветте бр. разписки за плащане по записа на заповед от 08.02.2018 г., са положени от Д. Ц. Д., а подписите в позиция „Предал“ върху разписките и в позиция „Подпис на издателя“ върху записа на заповед, са положени от Н. П. П.. Въпреки това обстоятелство въззивният съд намира, че деветте бр. разписки и записа на заповед са без достоверна дата и не може да се определи със сигурност кога са били създадени. Следва да се посочи също така, че в представената синтетична хронологична ведомост на „ЛОРД-МП“ ООД за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. липсват отразени сумите, посочени в разписките, като свидетелката Н. П. твърди, че процесните суми не са били осчетоводявани в счетоводството на дружеството, защото не е знаела, че трябва да се осчетоводява това плащане в дружеството. В тази насока е и твърдението на вещото лице по допуснатата СГЕ в о.с.з. на 31.05.2022 г., а именно че такива суми, в извлечението по сметка „каса“ няма отразени, не са установени такива и в банката, като е било редно деветте бр. разписки да бъдат отразени в мемориални ордери. С оглед на тези обстоятелства въззивният съд намира твърдението, че ответникът Д. Ц. Д. е получил сумата 125 000 лева, за недоказано.

След извършен обстоен икономически анализ вещото лице по допуснатата от съда СГЕ е изготвило рекапитулация /Приложение № V, Вариант I в допълнителното Заключение, на л. 1864 от първоинстанционното дело/, съгласно която несъответствието между нетните доходи и придобитото имущество общо за проверявания период е – 321 002,94 лева. Въззивният съд приема като обективно заключението в тази му част и намира, че по делото безспорно е установено наличието на значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на

ЗПКОНПИ и е налице предпоставката в закона за отнемане на незаконно придобитото налично имущество, като иска на Комисията следва да бъде уважен.

Като неналично такова, сумите в размер на 13 778,05 лева; 19 937 лева; 702,81 лева, представляващи погасителни вноски по кредитна карта в лева, както и сумите 13 667,35 лева; 3 143,63 лева, представляващи погасителни вноски по стокови кредити, не следва да бъдат отнемани от Д. Л. Д. и иска на Комисията, в тази му част, следва да се отхвърли.

До същите правни изводи е достигнал и първоинстанционния съд, поради което решението му е правилно и следва да се потвърди, като на основание чл. 272 от ГПК въззивният съд препраща към мотивите му, които споделя.

Според настоящия състав на въззивния съд сумата в размер на 7 000 лева, представляваща парична равностойност на лек автомобил, марка „Ауди“, модел А6, с рег. № ОВ 78****, рама № WAUZZZ4F*****, двигател № AUK0*****, цвят – черен, дата на първоначална регистрация – 15.04.2005 г., към датата на отчуждаването му – 12.11.2018 г., не подлежи на отнемане, тъй като не е налична към момента на предявяване на иска от Комисията. В тази част решението е неправилно и следва да се отмени, като иска на Комисията се отхвърли. Сумата за придобиване на лекия автомобил следва да се отчете като разход.

По същите съображения не следва да се отнемат от Д. Л. Д., като неналични, сумите: 7 500 лева и 8 560,27 лева, представляващи направени вноски на каса по сметки в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, съответно в „БАНКА ДСК“ ЕАД и отчетени в СИЕ като разходи, както и сумата 850 лева, представляваща получена сума от трето лице по сметка в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, след което изтеглена от титуляра по сметката Д. Л. Д., и отчетена от СИЕ като приход, като решението в тази му обжалвана част е неправилно и следва да се отмени, и исковите претенции на Комисията да се отхвърлят.

Посочените по-горе суми не променят извода на въззивния съд за наличието на значително несъответствие по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, установено от заключението по допуснатата от съда СИЕ.

Относно разноските:

Страните претендират разноски пред въззивната инстанция, свързани с подадените от тях въззивни жалби и отговорите на въззивните жалби, като жалбоподателите – ответници са представили списък по чл. 80 от ГПК.

На жалбоподателя – ищец следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 лева за защита срещу въззивната жалба на ответниците.

Адвокат К. претендира адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от ЗА за осъществена безплатна правна помощ на ответника Д. Ц. Д., като въззивният съд намира, че такова следва да ѝ бъде присъдено във връзка с уважаване на въззивната жалба в частта ѝ относно отнемане на сумата 7 000 лева, като на основание чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/ 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, размера на възнаграждението следва да се определи на 1 000 лева.

Не следва да бъде присъждано адвокатско възнаграждение в размер на 6 000 лева на ответника Д. Л. Д. за защита от адвокат К. срещу подадената от ищеца въззивна жалба, тъй като в договора за правна помощ е посочено, че същото е заплатено по банков път, но това обстоятелство не е установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането, съгласно т. 1 от ТР № 6/ 06.11.2013 г. на ВКС по т.д. № 6/ 2012 г., ОСГТК.

Водим от гореизложеното, Апелативният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 141/ 08.07.2022 г., постановено по гр.д. № 40/ 2021 г. по описа на Ловешкия Окръжен съд в следните негови части:

в частта, с която е отнето, на основание чл. 153, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 2, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, от ответниците: Д. Ц. Д. и Д. Л. Д., в полза на Държавата, представлявана от ищеца КПКОНПИ, СУМАТА 7 000 лева, представляваща парична равностойност на лек автомобил, марка „Ауди“, модел А6, с рег. № ОВ 78****, рама № WAUZZZ4F*****, двигател № AUK0*****, цвят – черен, дата на първоначална регистрация – 15.04.2005 г., към датата на отчуждаването му – 12.11.2018 г.;

в частта, с която е отнето, на основание чл. 153, във връзка с чл. 142,

ал. 2, т. 4, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, от ответника Д. Л. Д., в полза на Държавата, представлявана от ищеца КПКОНПИ, следното имущество на обща стойност 16 910,27 лева, а именно:

СУМАТА 7 500 лева, представляваща вноски на каса от ответника по сметка с IBAN BG69VPBI7940*****, в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД;

СУМАТА 850 лева, представляваща получена сума от трето лице, по сметка с IBAN BG69VPBI7940*****, в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

СУМАТА 8 560,27 лева, представляваща вноски на каса от Д. Л. Д. в разплащателна сметка с IBAN BG49STSA930000***** в лева, в „БАНКА ДСК“ ЕАД, с титуляр Д. Л. Д., вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен, иска на Комисията срещу ответниците: Д. Ц. Д., ЕГН ***** и Д. Л. Д., ЕГН *****, и двамата от с. Дерманци, община Луковит, област Ловеч, за отнемане, на основание чл. 153, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 2, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, на СУМАТА 7 000 /седем хиляди/ лева, представляваща парична равностойност на лек автомобил, марка „Ауди“, модел А6, с рег. № ОВ 78****, рама № WAUZZZ4F*****, двигател № AUK0*****, цвят – черен, дата на първоначална регистрация – 15.04.2005 г., към датата на отчуждаването му – 12.11.2018 г.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен, иска на Комисията срещу ответника Д. Л. Д., ЕГН *****, от с. Дерманци, община Луковит, област Ловеч, за отнемане, на основание чл. 153, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 4, вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ, на следното имущество на обща стойност 16 910,27 лева, а именно:

СУМАТА 7 000 /седем хиляди/ лева, представляваща парична равностойност на лек автомобил, марка „Ауди“, модел А6, с рег. № ОВ 78****, рама № WAUZZZ4F*****, двигател № AUK0*****, цвят – черен, дата на първоначална регистрация – 15.04.2005 г., към датата на отчуждаването му – 12.11.2018 г.;

СУМАТА 7 500 /седем хиляди и петстотин/ лева, представляваща вноски на каса от ответника по сметка с IBAN BG69VPBI7940*****, в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД;

СУМАТА 850 /осемстотин и петдесет/ лева, представляваща получена

сума от трето лице, по сметка с IBAN BG69BPBI7940*****, в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, с титуляр Д. Л. Д.;

СУМАТА 8 560,27 /осем хиляди петстотин и шестдесет лева, и двадесет и седем стотинки/ лева, представляваща вноски на каса от Д. Л. Д. в разплащателна сметка с IBAN BG49STSA930000***** в лева, в „БАНКА ДСК“ ЕАД, с титуляр Д. Л. Д..

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 141/ 08.07.2022 г., постановено по гр.д. № 40/ 2021 г. по описа на Ловешкия Окръжен съд, в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА КПКОНПИ, Булстат 129010997, с адрес: гр. София, пл. „Света Неделя“ № 6, да заплати на адвокат В. И. – К. от АК – гр. Ловеч, сумата 1 000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна правна помощ по реда на чл. 38 от ЗА на жалбоподателя – ответник Д. Ц. Д. във въззивната инстанция, изразяваща се в изготвяне на въззивна жалба и процесуално представителство.

ОСЪЖДА Д. Ц. Д., ЕГН ***** и Д. Л. Д., ЕГН *****, и двамата от с. Дерманци, община Луковит, област Ловеч, *****, да заплатят на КПКОНПИ, Булстат 129010997, с адрес – гр. София, *****, сумата 250 /двеста и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____